

Palatalització de -L- agrupada

(ALDC, II, L 14. La *clau*; II, 310. La *flama*)

Així com *clau* ofereix un mapa monònim (tots els resultats provenen del tipus originari CLAVEM), en el cas de *flama* hem prescindit de variants lèxiques com *xera*, *gala*, *branda*, *fogata*, etc., que, d'altra banda, podeu veure en el mapa 195.

La L dels grups CL- i FL-, de *clau* (< llat. CLAVEM) i de *flama* (< llat. FLAMMA), s'ha mantingut a tot el domini lingüístic -generalment amb un matis velar-, tret de la franja nord-occidental (Ribagorça, Llitera, Baix Cinca) on la lateral s'ha palatalitzat donant *c[ʎ]au* i *f[ʎ]ama*

respectivament, fase per la qual va passar el castellà fins arribar, a través de **c[ʎ]ave* i **f[ʎ]ama*, als actuals *llave* i *llama*, per caiguda de l'element consonàntic inicial que resultava d'articulació difícil per a un parlant castellà. Es donen també alguns casos de *qu[j]au* i de *f[j]ama* per vocalització de la consonant palatal, com ha passat en l'it. *chiave* i *fiamma*. En la mateixa àrea notem la mateixa evolució en els grups PL- (*p[ʎ]orar* < llat. FLORARE) i BL- (*b[ʎ]anc* < germ. BLANK).

